

Tato práce se zabývá tématickými okruhy poezie jednoho z předních romských básníků - Vlada Oláha. Hlavní témata Oláhova poetického díla jsou ilustrována na jeho básnické prvotině Khamori lulud'i – Slunečnice. Interpretace jsou dále doplněny a rozvíjeny i na jeho následujících básnických sbírkách Khamutno kamiben – Žár lásky a Amaro drom pal o udut – Naše cesta za světlem. Část práce je věnována i básnickým prostředkům Oláhova poetického díla.

Autorova poezie obsahuje především milostnou poezii, fascinaci přírodou, glorifikaci života v osadě, jako ideálu romského života. Dále autor klade veliký důraz na sepjetí s matkou zemí a potřebu její revitalizace, což s sebou přinese i obrodu lidského ducha. V Oláhových básních je všudypřítomná výzva k všelidství, k obrodě lidstva. Jako aktivní křesťan se vyznává ze své víry a opěvuje křesťanství, jako vzor čistého života a smysl lidského bytí. V neposlední řadě se ve své poezii velice angažuje za práva Romů, volá po toleranci, potlačení rasismu a opětovném uchopení a zachování romipen, tedy principů tradičního romského života.

Další část práce se věnuje poezii některých ostatních romských básníků s důrazem na témata, která ve svých dílech reflektují, a která jsou zároveň obdobou témat a prostředků Oláhovy poezie. Z této analýzy vyplývá řada téměř totožných tématických zaměření poezie jako je tomu právě u Oláha.